

[Paul Westergaard.]

har ændret forslagene og skabt en ændret politisk tilslutning til forslagene.

Endelig har det hele tiden været vores opfattelse, at en mindretalsregering med kun 22 mandater bag sig først og fremmest må være indstillet på at spille den formidlende rolle. Den kan ikke hundse med dette ting. Hvis en sådan regering kommer i et mindretal, så behøver det ikke — efter vor opfattelse — nødvendigvis at betyde valg eller regeringskrise. Det må være naturligt, at en sådan regering er indstillet på at tilpasse sine forslag til det politisk mulige.

Under de efterfølgende forhandlinger, altså siden fredag, har vi ikke hos regeringen og for så vidt heller ikke hos folketingets øvrige partier mødt nogen forståelse for, nogen hensyntagen til, de synspunkter, som er vores. Det kan skyldes, at vi kun har 5 mandater og ikke kan spille nogen rolle i magtspillet og i og for sig heller ikke ønsker på den måde at dominere. Men vi har nogle synspunkter, som vi naturligvis gerne ville have taget hensyn til, og dem gjorde jeg rede for både under første behandling og under første del af denne anden behandling natten til fredag.

Vi ønskede, at de midlertidige og stærkt kritiserede afgiftsforslag vedrørende nogle udvalgte varegrupper — biler, fjernsyn, køleskabe og sådan noget — blev erstattet helt eller delvis af yderligere offentlige besparelser. Vi henviste her til vores omfattende spareforslag og yderligere til den manglende logik, der ligger i at lave forbrugsbegrænsning gennem store afgifter, som vil skade enkelte brancher og mange arbejdspladser, samtidig med at regeringen fortsætter med at pumpe købekraft ud gennem milliardtilskud til arbejdsgiverne. Det er efter vores opfattelse heller ikke logisk at foreslå en begrænsning af bilimporten, samtidig med at regeringen foreslår at anskaffe nye kampvogne til over 1/2 mia kr. Men ikke på nogen som helst af de punkter har vi mødt nogen imødekommenhed fra regeringens side. Man har afvist os, og man har henvist til, at der jo foreligger forlig om disse sager mellem venstre og det socialdemokrati, som nu, hvor firepartiforliget har vist sin utilstrækkelighed, vender sine gode makkere ryggen.

Det samme har jo været tilfældet, når vi

gang på gang har peget på, at virkelig holdbare løsninger ikke er mulige, hvis man går uden om det problem, som enhver uden for dette ting kan se, nemlig de ufortjente gevinster ved passiv jordbesidelse. Dette problem vil regeringen lade ligge, og socialdemokratiet nøjes med at snakke om kapitalvindingsskat og 2 1/2 pct.s afgift og al den slags, som jo gennem årene har vist sig at være aldeles virkningsløst over for dette problem.

Vel, det er tilladt at have forskellige politiske opfattelser. Det er klart, at vi kan ikke og vi vil ikke medvirke til at vedtage afgifter, som vi principielt er klart imod, når det ikke kan ske i en rimelig og logisk sammenhæng og med udsigt til, at vi virkelig kommer de økonomiske dårligdomme til livs. Og det er såmænd et standpunkt, som vi er helt trygge ved at gå ud og forklare vore vælgere, hvis regeringen nu måtte komme til det resultat, at den vil kaste landet ud i et valg.

Vi er, sådan som det fremgår af betænkningen, indstillet på at stemme for de såkaldte gifiktskatter, altså skatterne på tobak, spiritus og øl, og også i den noget skrappere udgave, som der er stillet ændringsforslag om. Det gør vi dels naturligvis på grund af den øjeblikkelige økonomiske situation, dels fordi dette afgiftslovsforslag har en nøje sammenhæng med de videre skattereforplaner. Det er simpelt hen en væsentlig del af det finansielle grundlag for en indkomstskattereform med store indkomstskattelettelser, og en sådan ønsker også vi, og den skal vi naturligvis i gang med også efter et eventuelt valg.

Derimod kan vi altså ikke medvirke til de øvrige afgiftsforslag, og det kan vi ikke af de grunde, jeg allerede udførligt har gjort rede for, og som ingen har overbevist os om, og ingen heller har forsøgt at overbevise os om, skulle være forkerte. Vi kan naturligvis også stemme for de ændringsforslag, som efter vor opfattelse betyder visse forbedringer, uden at vi dermed er forpligtet til at stemme for afgiftsforslagene ved tredje behandling.

Vor stillingtagen er ikke bestemt af og vil ikke blive bestemt af, om regeringen eller andre truer med et valg. Vi er og vi har hele tiden været indstillet på samarbejde, og vi er fortsat modtagelige for gode argumenter.